

اطلاعیه ی کمیته ی مرکزی کومه له

گرامی‌باد خاطره ی قیام 22 بهمن

22 بهمن 1357 یکی از روزهای ماندگار در تاریخ ایران است که در تعیین سرنوشت سیاسی مردم و جامعه ایران، تأثیر عمیق و فراموش نشدنی به جای نهاد. این قیام مردمی هم محاسبه زورمداران رژیم پهلوی را برهم زد و هم ترس در دل سران جنبش اسلامی کاشت. قدرتهای بزرگ غربی نیز از ترس رشد و رادیکال شدن جنبش مردمی، در کنفرانس گوادلوپ سازش با خمینی را طرح ریختند و حفظ ارتش را در اولویت خود قرار دادند. دو روز قیام با حرکتی خودجوش و اراده، جسارت و ابتکار توده‌ای، صحنه های حماسی به یادماندنی، آفریدند که تاکنون نیز اثرات روانی و سیاسی این اقدام و حرکت عظیم، پایدار است. اما حاکمان تازه به دوران رسیده‌ی جمهوری اسلامی از همان روز اول قیام، عزم خود را برای حفظ ارتش و شکست این ابتکار مردمی، جزم نموده، و فوراً به خلع سلاح مردم پرداختند.

ضعف قیام فقدان رهبری و نقشه ی هدفمند بود. قیام کنندگان هنوز به رهبری اسلامی متوهم بودند و از سرخوشی شکست ارتش و خلع سلاح چند پادگان مهم در تهران، نتوانستند ادامه حرکت خود را تعقیب نموده و سدی در برابر حرکت دستگاه مذهبی مستبد در حال اوجگیری، قرار دهند. امروز پس از گذشت سی و یکسال، مردم جان به لب آمده با خلع سلاح کنندگان و خفه کنندگان قیام و آرزوهایش، در جنگ رو در رویند. اگر آنزمان نظام شاهی را سرنگون کردند، امروز جمهوری اسلامی و کلیت این نظام آماج حمله مردم دمکراسیخواه است. امروز شعور سیاسی و خواسته‌های دمکراتیک نشان از هدفمند بودن جنبش مدنی و سیاسی مردم ایران است که تا می‌رود عمیقتر خواهد شد. دیگر توهمی به گذاران اسلامی و ولایت فقیهی نیست.

اکنون جنبش دمکراسی خواهی در شهرهای بزرگ ایران بیش از هفت ماه است پر تپش ادامه دارد و روز به روز دامنه دمکراسی و عدالت خواهی آن گسترش می‌یابد. سرکوب شدید این هفت ماه، نه تنها زهرچشم از مردم نگرفته است، بلکه آنان را مصمم تر نموده تا مانع بزرگ جمهوری اسلامی را از سر راه خود بردارند. از نظر ما جنبش کنونی هم به لحاظ محتوای خواسته‌ها وهم از نظر جغرافیایی به سرعت رشد خواهد نمود. نه تنها رژیم مستبد اسلامی نمیتواند آن را به کلی سد نماید،

اصلاح طلبان اسلامی نیز قادر نشده و نخواهند شد تا این جنبش را در چهارچوب آرزو و آمال خود محدود و اسیر کنند. ماهها است گفتمان اصلی این جنبش، مرزهای بقا و تداوم رژیم اسلامی را درنوردیده است. کومه‌له و مردم کردستان این جنبش را پشتیبانی میکنند و برای تقویت آن در تلاش خواهند بود. اگر در سالهای پیش، مردم کردستان در مبارزه‌ی علیه جمهوری اسلامی خود را عمدتاً تنها میدیدند، اکنون خود را همراه همه مردم و کارگران و .حمتکشان ایران در مبارزه‌ی علیه دیکتاتوری احساس میکنند و بیگمان اولین گام باید ایجاد پیوند مبارزاتی عمیق جنبش کردستان و جنبش کنونی در ایران باشد. این کاری است که تسریع در آن هم ازسوی ما و هم ازجانب فعالان دمکراسی خواه جنبش سبز، بدون تعلل باید سر بگیرد. ترس جمهوری اسلامی و میلیتاریزم کنونی در کردستان، درست علیه چنین روندی است. اطمینان داریم کارکرد این شگرد طول نخواهد کشید، چون ماههاست احزاب سیاسی و فعالان مردم کردستان، در مسیر تقویت مبارزات کنونی جاری در دیگر شهرهای ایران، در تلاشند.

در شرایط کنونی تلاش برای ایجاد یک هماهنگی عمومی میان جریان‌ات و گرایش‌ات مختلف سیاسی و ایجاد یک جبهه وسیع دمکراسیخواهی مبتنی بر موازین شناخته شده دمکراسی، باید در اولویت و صدر وظایف همه ما قرار گیرد. باید همه بکوشیم تا سکولاریسم و آزادیخواهی در جنبش کنونی و دفاع از منافع ستمدیدگان و تلاش برای عدالت اجتماعی را تقویت نماییم تا دامنه جنبش همه نقاط مختلف و به‌خصوص ملیتها و شهرها و مناطق حاشیه‌ای را نیز به خود در بر گیرد.

گرامی باد خاطره قیام 22 بهمن 1357

پیروزباد مبارزات مردمی برعلیه استبداد و استثمار

گرامی باد یاد و راه شهدای اخیر مردم ایران

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی

کمیته‌ی مرکزی کومه‌له زحمتکشان کردستان

شنبه 17 بهمن ماه 1388 برابر با 6 فوریه 2010